

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **K. B., nar. X**
bytem X

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2024, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 4. 2024, č.j. X, a ze dne 19. 12. 2023, č.j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 4. 2024, č.j. X, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 12. 2023, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), přiznala žalobci od 13. 6. 2023 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce ve své žalobě předně nesouhlasil s tvrzením, že je na onemocnění adaptován, a se snížením procentních bodů při hodnocení pro nepodstatný vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, neboť jeho pracovní zařazení je spíše příležitostné podle aktuálního zdravotního stavu.
4. Žalobce měl za to, že splňuje kritéria pro přiznání plné invalidního důchodu a přiložil aktuální lékařské zprávy.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že její zařazení zdravotního postižení žalobce do příslušné položky přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) odpovídá objektivním údajům obsaženým ve zdravotnické dokumentaci.
6. Dále žalovaná uvedla, že posudková lékařka závažnost žalobcova stavu nikterak neznevažovala a přídatné hodnotící hledisko ve smyslu ust. § 4 vyhlášky o posuzování invalidity správně užila až poté, co podřadila žalobcovo zdravotní postižení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity.
7. Co se týče nově žalobcem předložených lékařských zpráv, odkázala žalovaná na skutečnost, že tyto byly vydány až po vydání napadeného rozhodnutí, pročež je jejich relevance ponejvíce omezená. Závěrem žalovaná ponechala zodpovězení otázky existence a stupně invalidity žalobce na posouzení Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“).

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Dne 12. 9. 2023 žalobce podal žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Dne 27. 11. 2023 vydala PSSZ posudek o invaliditě žalobce, ve kterém

posudkový lékař žalované dospěl k závěru, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla od 13. 6. 2023 o 50 %.

10. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí, kterým žalobci od 13. 6. 2023 přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
11. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky maje za to, že splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, na základě kterých oddělení Institut posuzování zdravotního stavu žalované opětovně posoudil zdravotní stav a pracovní schopnosti žalobce. Posuzující lékař ve svém posudku pro účely řízení o námitkách žalobce ze dne 11. 4. 2024 dospěl taktéž k závěru, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, byť podle něj pracovní schopnost žalobce poklesla od 13. 6. 2023 o 60 %.
12. O námitkách žalobce pak rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno v bodě 1.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem MPSV.
14. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
15. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
17. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu

žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobce posudkovou komisí, která soudu předložila posudek ze dne 26. 8. 2024, evidenční číslo SZ/2024/1369-PH-10 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. M. S., další lékař MUDr. M. B. s odborností interní lékařství a tajemnice N. H.

18. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ a předložených lékařských nálezů k tomu, že pracovní schopnosti žalobce ode dne 19. 12. 2023 poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti postižení odpovídající kapitole IX (Postižení srdce a oběhové soustavy), oddílu A (Postižení srdeční), položky 1d) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 70 – 80 %. Konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise stanovila na úrovni stropu ve výši 70 %, přičemž nebyl shledán důvod pro snížení podle § 4 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity.
19. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
20. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce oproti posudku žalované pro účely námitkového řízení. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic relevantního nenamítli, a to ani v rámci nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě žalobce. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že již přinejmenším k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o invaliditu třetího stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud

podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.

23. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce žádné náklady řízení neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 15. ledna 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce